

7. TĒMA 9. – 15. FEBRUĀRIS

SEPTIŅAS , TAURES

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 8:1–13, 4Moz 10:8–10, Ec 10:2, Atkl 10:1–11, Dan 12:6, 7, Atkl 11:1–13, 3Moz 16.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet tajās dienās, kad skanēs septītā eņģeļa balss, kad atskanēs viņa taure, tad Dieva noslēpums būs piepildīts, kā viņš šo prieka vēsti bija pasludinājis saviem kalpiem, praviešiem” (Atkl 10:7).

Piektā zīmoga ainā mēs redzējam, ka Dieva apspiesto ļaužu sauciens atspoguļo visu laikmetu uzticīgo ļaužu saucienu. Šie uzticīgie ir attēloti kā dvēseles zem altāra, saucot uz Dievu pēc taisnības un aizstāvēšanas, sakot: “Cik ilgi, ak Kungs?” (Atkl 6:10). Balss no debesīm lika viņiem gaidīt, jo tuvojās diena, kad Dievs tiesās tos, kas viņiem ir darijuši pāri. Atkl 16:15–17 attēlo Jēzu atgriežamies uz šo zemi un nesot tiesu tiem, kas ir darijuši ļaunu Viņa uzticīgajiem sekotājiem.

Piektā zīmoga aina attēlo Dieva ciešanās esošo ļaužu pieredzi visā vēsturē, sākot no Ābela laikiem līdz pat laikam, kad Dievs beidzot tiesās un atriebs “Savu kalpu asinis” (Atkl 19:2). Dieva ciešanās esošajiem ļaudīm ir jāpaliek stingriem un jātic, ka Dievs dzird Savu ļaužu lūgšanas.

Atklāsme par septiņām taurēm parāda, ka visā vēsturē Dievs jau ir iejaucies Savu apspiesto ļaužu labā un ir tiesājis tos, kas viņiem ir darijuši pāri. Septiņu tauru nolūks ir pārliecināt Dieva ļaudis, ka debesis nav vienaldzīgas pret viņu ciešanām.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. februārī.

Svēto lūgšanas

Atkl 8. nodaļa sākas ar septiņu eņģeļu ainu, kas stāv Dieva priekšā gatavībā pūst taures. Pirms tiek pūstas taures, ir iestarpināta vēl viena aina. Tās nolūks ir paskaidrot tauru teoloģisko nozīmi.

Izlasi Atkl 8:3, 4 kopā ar šo Jeruzālemes tempļa ikdienišķās kalpošanas aprakstu: jūdu Bībeles komentāri paskaidro, ka vakara upura laikā jērs tika novietots uz dedzināmā upura altāra un asinis tika izlietas uz altāra pamata. Bija iecelts priesteris, kurš aiznesa zelta kvēpināmo trauku tempļa iekšpusē un pienesa kvēpināmo upuri uz zelta altāra svētajā vietā. Kad priesteris iznāca ārā, viņš nometa kvēpināmo trauku uz ietves, radot skaļu troksni. Tajā brīdī septiņi priesteri sāka pūst taures, iezīmējot tās dienas tempļa kalpošanas beigas.

Mēs varam redzēt, kā vakara kalpošanas valoda ir izmantota Atkl 8:3–5. Ir svarīgi, ka eņģelis saņem kvēpināmās smaržzāles pie “zelta altāra troņa priekšā” (Atkl 8:3). Kvēpināmās smaržzāles aino Dieva ļaužu lūgšanas (Atkl 5:8). Tagad Dievs atbild uz viņu lūgšanām.

Atkl 8:3–5 sniedz svarīgu informāciju par Atklāsmes grāmatas taurēm:

a) septiņas taures ir Dieva tiesas pār dumpīgo cilvēci kā atbilde uz Viņa apspiesto ļaužu lūgšanām.

b) taures seko Jēzus kā Jēra nāvei un seko viena aiz otras visā vēsturē līdz pat Kristus otrajai nākšanai (sk. Atkl 11:15–18).

Izlasi Atkl 8:5 kopā ar Ec 10:2. Kā Ecehiēla vizija par izkaisīto uguni pār atkritušo Jeruzālemi izskaidro Atklāsmes grāmatas tauru būtību? _____

Eņģelis piepilda kvēpināmo trauku ar uguni no altāra un izkaisa to pār zemi. Zīmīgi, ka šī uguns nāk no tā paša altāra, uz kura tika pienestas svēto lūgšanas. Fakts, ka uguns nāk no tā paša altāra, parāda, ka septiņu tauru tiesa krīt pār zemes iedzīvotājiem, atbildot uz Dieva ļaužu lūgšanām un arī ka Dievs iestājas viņu labā Savā noliktajā laikā. Kvēpināmā trauka nomešana arī var būt brīdinājums, ka Kristus aizlūgšanas nebūs mūžīgas. Pārbaudes laikam būs noslēgums (sk. Atkl 22:11, 12).

Tauru nozīme

Attēlojot Dieva iestāšanos Savu ļaužu labā, Atklāsmes grāmata izmanto tauru simbolu no Vecās Derības. Taures bija svarīga senā Israēla ikdienas dzīves daļa (sk. 4Moz 10:8–10 un 2L 13:14, 15). To skaņa atgādināja ļaudīm par pielūgsmi templī, taures arī tika pūstas kaujās, pļaujas laikā un svētkos.

Tauru pūšana gāja roku rokā ar lūgšanu. Dievkalpojuma laikā templī vai svētku laikā taures “atgādināja” Dievam par Viņa derību ar Saviem ļaudīm. Tās arī atgādināja ļaudīm, ka jābūt gataviem “Kunga dienai” (Jl 2:1). Kaujas laikā tauru skaņa deva galvenās instrukcijas un brīdinājumus, kā arī bija sauciens uz Dievu glābt Viņa ļaudis. Šī informācija ir jāņem vērā, lai saprastu taures Atklāsmes grāmatā.

Izlasī Atkl 8:13 un Atkl 9:4, 20, 21. Kuri cilvēki ir septiņu tauru tiesas mērķis? _____

Notikumi, ko Atklāsmes grāmatā izsauc taures, norāda uz Dieva iejaukšanos vēsturē, atsaucoties uz Viņa ļaužu lūgšanām. Ja zīmogi runā galvenokārt par tiem, kas sauc sevi par Dieva ļaudīm, taures pasludina tiesu pret zemes iedzīvotājiem (Atkl 8:13). Vienlaikus tie ir brīdinājumi tiem, kas dzīvo virs zemes, lai viņi nožēlotu, pirms ir par vēlu.

Septiņas taures ietver notikumu gaitu no Jāņa laikiem līdz pat zemes vēstures noslēgumam (Atkl 11:15–18). Tās tiek pūstas, kamēr Debesīs turpinās aizlūgšanas (Atkl 8:3–6) un virs zemes tiek sludināts evaņģēlijs (Atkl 10:8–11:14). Tauru tiesa ir daļēja. Tā ietekmē tikai vienu trešdaļu no radības. Septītā taure paziņo, ka ir pienācis laiks Dievam uzņemties Viņam pienākošos valdīšanu. Septiņas taures attiecas aptuveni uz tiem pašiem periodiem, kas bija septiņām draudzēm un septiņiem zīmogiem:

a) pirmās divas taures pasludina tiesu pār tautām, kas piesita krustā Kristu un vajāja pirmkristiešu draudzi: dumpīgo Jeruzālemi un Romas impēriju,

b) trešā un ceturtnā taure attēlo Debesu tiesu pret atkritušo kristīgo draudzi viduslaiku periodā.

c) piektā un sestā taure apraksta karojošās frakcijas reliģiskajā pasaulē viduslaiku beigās un laikā pēc reformācijas. Šos laika periodus raksturo paaugstināta dēmoniskā aktivitāte, kas beigās ievilkas pasauli Armagedonas kaujā.

Nav šaubu, vēsture ir asiņaina un pilna sāpju un ciešanu. Kā šai skumjajai realitātei vajadzētu palīdzēt mums saprast, cik brīnišķīgs patiesībā ir tas, kas mums ir apsolīts Jēzū? _____

Enģelis ar atvērtu grāmatu

Sestā taure aizved mūs uz beigu laiku. Ko Dieva ļaudis ir aicināti darīt šajā laikā? Pirms atskan septītā taure, ir iestarpinājums, kas paskaidro Dieva ļaužu uzdevumu un pieredzi gala laikā.

Izlasi Atkl 10:1–4. Kas šeit notiek? _____

“Varenais enģelis, kas pamācīja Jāni, nebija nekas cits kā Jēzus Kristus.” (Elenas Vaitas komentāri, “The SDA Bible Commentary”, 7. sēj. 971. lpp.) Viņš liek Savas kājas uz jūras un uz zemes, kas norāda uz Viņa universālo valdīšanu un ka tam, ko Viņš grasās pasludināt, ir pasaulplaša nozīme. Viņš rēc kā lauva. Lauvas rēkšana simbolizē Dieva balsi (sk. Hoz 11:10, Atkl 5:5).

Jānim nav ļauts pierakstīt, ko sacīja pērkonī. Ir lietas attiecībā uz nākotni, ko Dievs mums nav atklājis caur Jāni.

Izlasi Atkl 10:5–7. Salīdzini šos pantus ar Dan 12:6–7. Kādi vārdi tajos ir kopīgi? _____

Kad Enģelis apliecina, ka “laika vairs nebūs” (Atkl 10:6), grieķu vārds “chronos” parāda, ka Viņš atsaucas uz laika periodu. Tas aizved atpakaļ uz Dan 12:6, 7, kur enģelis apliecina, ka svēto vajāšanas ilgs laiku, laikus un puslaiku jeb 1260 gadus (538.–1798. g.), kuru laikā draudzi vajāja pāvestība (salīdzini ar Dan 7:25). Tā kā Daniēla un Atklāsmes grāmatā pravietiskā “diena” simbolizē gadu (4Moz 14:34, Ec 4:6), 360 “dienas” ir pielīdzināmas 360 gadiem, un trīs ar pus gadi (jeb “laiki”) ir pielīdzināmi 1260 “dienām” jeb gadiem. Kaut kad pēc šī pravietiskā laika perioda nāks gals.

Apgalvojums, ka laika vairs nebūs, attiecas uz Daniēla laika pravietojuumiem, īpaši uz Dan 8:14 2300 pravietiskajām dienām (457. g. p.m.ē. – 1844. g.). Pēc šī perioda pravietisku laika periodu vairs nebūs. Elena Vaita apliecina: “Šis laiks, ko enģelis pasludina ar svinīgu zvērstu, ir [...] pravietisks laiks, kam vajadzētu būt pirms mūsu Kunga nākšanas. Tas ir, cilvēkiem nebūs citas vēsts pēc noteikta laika. Pēc šī laika perioda, kas sniedzas no 1842. līdz 1844. gadam, nevar būt konkrētu pravietisku laiku noteikšanas. Garākais aprēķins sniedzas līdz 1844. gada rudenim.” (Elenas Vaitas komentāri, “The SDA Bible Commentary”, 7. sēj. 971. lpp.)

Ko šis Elenas Vaitas apgalvojums mums stāsta par to, kāpēc mums ir jāizvairās no jebkādu pravietisko datumu rēķināšanas nākotnē? _____

Ruļļa apēšana

Izlasi Atkl 10:8–11. Ēšana Bībelē ir izmantota, lai aprakstītu Dieva vēsts pieņemšanu un pasludināšanu ļaudīm (sk. Ec. 2:8–3:11, Jer 15:16). Kad vēsts tiek saņemta, tā ir laba vēsts. Bet, kad tā tiek pasludināta, tā reizēm kļūst rūgta, jo daudzi tai pretojas un to atmet. _____

Jāņa saldi rūgtā pieredze ar ruļļa apēšanu (kas pārstāv Daniēla grāmatu), ir saistīta ar Daniēla gala laika pravietojumu zīmogu noņemšanu. Jānis šeit pārstāv Dieva gala laika atlikuma draudzi, kurai ir dots uzdevums pasludināt mūžīgo evaņģēliju (sk. Atkl 14:6, 7) Daniēla laika pravietojuma jeb 1260 dienu/gadu beigās (Dan 7:25).

Konteksts liek secināt, ka Jāņa atklāsme norāda uz citu rūgti saldu pieredzi pravietisko 2300 gadu perioda beigās. Kad, balstoties uz Daniēla pravietojumiem, millerieši domāja, ka Kristus atgriezīsies 1844. gada beigās, šī vēsts viņiem bija salda. Tomēr, kad Kristus neatnāca, kā bija gaidīts, viņi piedzīvoja rūgtu vilšanos un pētīja Rakstus, lai iegūtu skaidrāku izpratni.

Jāņa uzdevums “pravietot atkal” pasaulei norāda uz sabatu ievērojošiem adventistiem, kas ir pamodināti, lai pasludinātu Kristus otrās nākšanas vēsti saistībā ar Daniēla un Atklāsmes grāmatas pravietojumiem.

Izlasi Atkl 11:1, 2. Kādu pavēli Jānis saņem, kas viņam jādara? _____

Šie panti turpina Atklāsmes 10. nodaļas ainu. Jānis saņēma pavēli mērit templi, altāri un pielūdzējus. Mērišana Bībelē tēlaini aino tiesu (sk. Mt 7:2). Templis, kas bija jāmēra, atradās Debesīs, kur Jēzus kalpo mūsu labā. Atsauce uz templi, altāri un pielūdzējiem norāda uz Salīdzināšanas dienu (sk. 3Moz 16:16–19). Šī diena bija “mērišanas” diena, kad Dievs tiesāja Savus ļaudis. Tādējādi Atkl 11:1 attiecas uz tiesu, kas notiek pirms Kristus otrās nākšanas. Šī tiesa ir saistīta tikai ar Dieva ļaudīm – tempļa apmeklētājiem.

Atkl 11:1 rāda, ka Debesu svētnīcas vēsts ir pēdējās evaņģēlija pasludināšanas centrā, iekļaujot Dieva rakstura attaisnošanu. Kā tāda tā sniedz pilnu evaņģēlija vēsts dimensiju attiecībā uz Kristus salīdzināšanas darbu un Viņa taisnību kā vienīgo glābšanas līdzekli cilvēkiem.

Paturot prātā, cik centrāla loma bija asinīm Salīdzināšanas dienas rituālā (sk. 3Moz 16), kā mēs varam vienmēr savā priekšā paturēt realitāti, ka tiesa ir labā vēsts? Kāpēc šī patiesība ir tik svarīga? _____

Divi liecinieki

Izlasi Atkl 11:3–6. Kādos veidos divi liecinieki atspoguļo Zerubābelu un Jozuu ķēniņa un priesteru lomās? Sk. Zah. 4:2, 3, 11–14. _____

_____

_____

_____

Ideja par diviem lieciniekiem nāk no jūdu likumu sistēmas, kas pieprasīja vismaz divus lieciniekus, lai apliecinātu, ka kaut kas ir paties (Jņ 8:17). Abi liecinieki aino Bībeli – gan Veco, gan Jauno Derību. Tie nevar tikt atdalīti. Dieva ļaudis ir acināti pasludināt pasaulei pilnu Bībeles vēsti – “visu Dieva padomu” (Apd 20:27).

Liecinieki ir attēloti kā tādi, kas pravieto maisos 1260 dienu/gadu pravietiskajā periodā (538.–1798. g.). Maiss ir apgērbs sērojošajiem (1Moz 37:34), tas norāda uz grūto laiku, kad Bībeles patiesības ir apraktas, aplātas ar cilvēku tradīcijām.

Izlasi Atkl 11:7–13. Ar saviem vārdiem apraksti, kas notika ar diviem lieciniekiem pravietisko 1260 dienu/gadu beigās. _____

_____

_____

_____

Zvērs, kas nogalina divus lieciniekus, ceļas no sātana mītnes. Šī liecinieku nogalināšana vēsturiski attiecas uz ateistisku uzbrukumu Bībelei un reliģijas likvidēšanu saistībā ar franču revolūcijas notikumiem. Antireliģiskajai sistēmai, kas iedibināta Francijā, piemita Sodomas morālā samaitātība, Ēģiptes ateistiskā augstprātība un Jeruzālemes dumpīgums. Kas notika ar Jēzu Jeruzālemē, tas tagad notiek ar Bībeli šajā antireliģiskajā sistēmā.

Liecinieku augšāmcelšanās norāda uz lielo intereses par Bībeli atdzimšanu pēc franču revolūcijas, kas izsauca Kristus otrās nākšanas kustību un Bībeles patiesību atjaunošanu, Bībeles biedrību rašanos un pasaulplašu Bībeles izplatīšanos.

Tieši pirms pasaules gala tā piedzīvos pēdējo globālo Bībeles pasludināšanu (Atkl 18:1–4). Šī pēdējā vēsts izsauks pretestību, kurai spēku dos dēmonu varas, darot brīnumus, lai piekrāptu pasauli un ievilkto zvēra pielūdzējus pēdējā kaujā pret Dieva uzticīgajiem lieciniekiem (sk. Atkl 16:13–16, Atkl 14:12).

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Septītā taure (Atkl 11:15–18) pasludina šīs zemes vēstures noslēgumu. Ir pienācis laiks, lai Dievs atklātu Savu spēku un varu. Šī dumpīgā planēta, kas tūkstošiem gadu atradusies sātana pārvaldībā, drīz nonāks atpakaļ Dieva pārvaldībā un vadībā. Par likumīgo zemes valdnieku Kristus tika pasludināts pēc Savas nāves pie krusta un atgriešanās Debesīs (Atkl 12:10, 11). Sātans turpina ļaut vaļu visiem postījumiem, kādiem vien viņš var, zinot, ka viņa laiks ir īss (Atkl 12:12). Septītā taure pasludina, ka uzurpējošās varas ir uzvarētas un ka šī pasaule beidzot ir nonākusi Kristus taisnīgajā pārvaldībā.

Septītā taure iedod kopsavilkumu pārējās grāmatas saturam: (1) “pagāni iedegās dusmās”: Atklāsmes 12–14 apraksta sātanu kā pildītu ar dusmām (Atkl 12:17), kas kopā ar saviem diviem sabiedrotajiem – jūras zvēru un zemes zvēru – sagatavo pasaules tautas cīņai pret Dieva ļaudīm; (2) “nāca Tavas dusmas”: Dieva atbilde uz tautu dusmām ir septiņas pēdējās mocības, kas tiek nosauktas par Dieva dusmām (sk. Atkl 15:1); (3) “Laiks, kad mirušie tiks tiesāti,” ir aprakstīts Atkl 20:11–15; (4) “algu maksās taviem kalpiem” ir aprakstīts Atkl 21. un 22. nodaļā; (5) “kad zemes postītāji tiks iznīcināti”: Atkl 19:2 apliecina, ka gala laika Bābele tiks tiesāta, jo tā iznīcinās zemi. Sātana, viņa ienaidnieku un divu sabiedroto iznīcināšana ir pēdējais akts lielās cīņas drāmā (Atkl 19:11–20:15).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Reizēm mēs piedzīvojam, ka evaņģēlija sludināšana var būt rūgta pieredze (Atkl 10:10). Mūsu vārdi tiek atmesti un izsmieti, un mēs paši varam tikt atstumti un izsmieti. Dažreiz sludināšana var pat izraisīt spēcīgu pretestību. Kādus Bībeles varoņus jūs varat atcerēties, kas piedzīvoja šādus pārbaudījumus, un ko mēs varam mācīties no viņu pieredzes?

2. Pārdomājiet šo apgalvojumu: “Atkal un atkal es esmu brīdināta par laika noteikšanu. Dieva ļaudīm vairs nebūs tādas vēsts, kas būs balstīta uz laiku. Mums nav jāzina noteikts laiks ne Svētā Gara izliešanai, ne Kristus nākšanai.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis”, 1. sēj. 188. lpp.) Kādas problēmas jūs saskatāt ar pārāk sīku pēdējo notikumu pravietisko laika joslu zīmēšanu pēc 1844. gada notikumiem? Kā mēs varam sevi pasargāt no bedrēm, ko mums var sagādāt tamlīdzīga laika tabulas?